

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (kuues koda)

29. aprill 2021 *

Eelotsusetaotlus – Põllumajandus – Ühine põllumajanduspoliitika (ÜPP) – Otsetoetuskavad – Toetuskõlblik hektar – Vesiviljelusrajatis – Katastriüksuse sihtotstarve – Tegelik kasutamine põllumajanduslikul otstarbel – Kasutamine kooskõlas kinnistusraamatu kannetega

Liidetud kohtuasjades C-294/19 ja C-304/19,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Curtea de Apel Constanța (Constanța apellatsioonikohus, Rumeenia) 27. ja 29. märtsi 2019. aasta otsustega esitatud kaks eelotsusetaotlust, mis saabusid Euroopa Kohtusse vastavalt 10. ja 12. aprillil 2019, menetlustes

Agencia de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul Județean Tulcea

versus

SC Piscicola Tulcea SA (C-294/19),

ja

Ira Invest SRL

versus

Agencia de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul Județean Tulcea (C-304/19),

EUROOPA KOHUS (kuues koda),

koosseisus: koja president L. Bay Larsen (ettekandja), kohtunikud C. Toader ja M. Safjan,

kohtujurist: P. Pikamäe,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

- SC Piscicola Tulcea SA, esindaja: *avocată* D. Damgalin,
- Rumeenia valitsus, esindajad: E. Gane, O.-C. Ichim, S.-A. Purza ja C.-R. Canțăr, hiljem E. Gane, O.-C. Ichim ja S.-A. Purza,

* Kohtumenetluse keel: rumeenia.

– Euroopa Komisjon, esindajad: A. Sauka ja G.-D. Balan,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

otsuse

- 1 Eelotsusetaotlused puudutavad nõukogu 19. jaanuari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 73/2009, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks, muudetakse määruseid (EÜ) nr 1290/2005, (EÜ) nr 247/2006, (EÜ) nr 378/2007 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1782/2003 (ELT 2009, L 30, lk 16), artikli 2 ja artikli 34 lõike 2, komisjoni 29. oktoobri 2009. aasta määruse (EÜ) nr 1120/2009, millega kehtestatakse nõukogu määruse nr 73/2009 III jaotises sätestatud ühtse otsemaksete kava üksikasjalikud rakenduseeskirjad (ELT 2009, L 316, lk 1), artikli 2 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 637/2008 ja (EÜ) nr 73/2009 (ELT 2013, L 347, lk 608, ja parandus ELT 2016, L 130, lk 6), artikli 4 lõike 1 punktide a–c, e ja f, artikli 10, artikli 21 lõike 1 ja artikli 32 lõike 2 tõlgendamist.
- 2 Taotlused on esitatud kahes kohtuvaidluses, mille pooled on esimeses asjas Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul Județean Tulcea (põllumajandusmaksete ja sekkumise ameti Tulcea maakonna keskus, Rumeenia) (edaspidi „APIA“) ja SC Piscicola Tulcea SA ning teises asjas Ira Invest SRL ja APIA ning mis puudutavad ühtset pindalatoetust sellise maa põllumaana kasutamise eest, mis on kantud katastrisse kui kalamajandusliku sihtotstarbega maa.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

Määrus nr 73/2009

- 3 Määrus nr 73/2009 on tunnistatud kehtetuks määrusega nr 1307/2013.
- 4 Määruse nr 73/2009 põhjenduses 3 oli märgitud:

„[Nõukogu 29. septembri 2003. aasta määrusega (EÜ) nr 1782/2003, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks ning muudetakse määruseid (EMÜ) nr 2019/93, (EÜ) nr 1452/2001, (EÜ) nr 1453/2001, (EÜ) nr 1454/2001, (EÜ) nr 1868/94, (EÜ) nr 1251/1999, (EÜ) nr 1254/1999, (EÜ) nr 1673/2000, (EMÜ) nr 2358/71 ja (EÜ) nr 2529/2001 (ELT 2003, L 270, lk 1; parandused ELT 2004, L 94, lk 70, ja ELT 2008, L 307, lk 22; ELT eriväljaanne 03/40, lk 269),] kehtestati põhimõte, mille kohaselt jäetakse põllumajandustootjad, kes ei vasta teatavatele tingimustele rahva-, looma- ja taimetervise, keskkonna ja loomade heaolu valdkondades, otsetoetusest ilma või nende otsetoetusi vähendatakse. Nõuetele vastavuse süsteem on ühenduse otsetoetuste lahutamatu osa ja tuleks seega säilitada. Kogemused on aga näidanud, et mitmed nõuetele vastavuse ulatuse nõuded ei ole

põllumajandustegevuse või põllumajandusmaa osas piisavalt asjakohased või on suunatud pigem riigiasutustele kui põllumajandustootjatele. Seetõttu on asjakohane kohandada nõuetele vastavuse ulatust.“

5 Määruse nr 73/2009 artiklis 2 oli sätestatud:

„Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

[...]

c) „põllumajanduslik tegevus“ – põllumajandustoodete tootmine ja kasvatamine, sealhulgas saagikoristus, lüpsikarja pidamine, põllumajandusloomade aretamine ja pidamine ning maa hoidmine heades põllumajandus- ja keskkonnatingimustes, nagu on kehtestatud artiklis 6;

[...]

h) „põllumajandusmaa“ – viljelusmaa, püsirohumaad või püsi- ja püsikultuuride all olev maa-ala.“

6 Määruse artiklis 34 oli ette nähtud:

„1. Ühtse otsemaksete kava raames makstakse põllumajandustootjatele toetust toetuskõlbliku hektari kohta toetusõiguse aktiveerimisel. Aktiveeritud toetusõigused annavad õiguse nendega kindlaksmääratud summa maksmiseks.

2. Käesoleva jaotise kohaldamisel tähendab mõiste „toetuskõlblik hektar“:

a) põllumajandusliku majapidamise põllumajandusmaad ning mis tahes maad, kus kasvatatakse lühikese raieringiga madalmetsa (CN-kood ex 0602 90 41), mida kasutatakse põllumajanduslikuks tegevuseks või peamiselt põllumajanduslikuks tegevuseks, kui maad kasutatakse ka mittepõllumajanduslikuks tegevuseks [...]

[...]“.

Määrus nr 1120/2009

7 Määruse nr 1120/2009, mis tunnistati kehtetuks komisjoni 11. märtsi 2014. aasta delegeeritud määrusega (EL) nr 639/2014, millega täiendatakse määrust nr 1307/2013 ning muudetakse kõnealuse määruse X lisa (ELT 2014, L 181, lk 1), artikkel 2 oli sõnastatud järgmiselt:

„Määruse [...] nr 73/2009 III jaotises ja käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) „viljelusmaa“ – põllukultuuride tootmiseks haritav maa või määruse [...] nr 73/2009 artikli 6 kohaselt heas põllumajanduslikus ja keskkondlikus korras hoitav maa olenemata sellest, kas maa on kasvuhoonete all või püsi- või äravõetava katte all;

[...]“.

Määrus (EÜ) nr 1122/2009

8 Komisjoni 30. novembri 2009. aasta määruse (EÜ) nr 1122/2009, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 73/2009 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses põllumajandustootjate otsetoetuskavade alusel makstavate toetuste nõuetele vastavusega, ümbersuunamisega ning ühtse haldus- ja kontrollisüsteemiga ning määruse (EÜ) nr 1234/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad

seoses veinisektori toetuskavade alusel makstavate toetuste nõuetele vastavusega (ELT 2009, L 316, lk 65), mis tunnistati kehtetuks komisjoni 11. märtsi 2014. aasta delegeeritud määrusega (EL) nr 640/2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1306/2013 ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi osas, otsetoetuste, maaelu arengu toetuse ja nõuetele vastavuse süsteemiga seoses kohaldatavatest maksetest keeldumise ja nende tühistamise tingimuste osas ning kõnealuste toetuste ja süsteemiga seotud halduskaristuste osas (ELT 2014, L 181, lk 48), artiklis 80 oli sätestatud:

„1. Alusetult tehtud väljamakse korral peab põllumajandustootja kõnealuse summa koos lõike 2 kohaselt arvatud intressiga tagasi maksma.

[...]

3. Lõikes 1 viidatud tagasimaksekohustust ei kohaldata, kui makse on tehtud pädeva asutuse või mõne teise asutuse vea tõttu ning põllumajandustootja ei oleks saanud viga hõlpsasti avastada.

Kui viga on aga seotud faktiliste andmetega, mida kasutatakse asjaomase väljamakse väljaarvutamisel, kohaldatakse esimest lõiku ainult juhul, kui tagasinõudmisotsusest ei ole teatatud 12 kuu jooksul alates väljamakse tegemisest.“

Määrus (EL) nr 1306/2013

- 9 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1306/2013 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 352/78, (EÜ) nr 165/94, (EÜ) nr 2799/98, (EÜ) nr 814/2000, (EÜ) nr 1290/2005 ja (EÜ) nr 485/2008 (ELT 2013, L 347, lk 549) põhjendustes 53 ja 54 on märgitud, et liikmesriigid peavad ettenähtud nõuetele vastavuse süsteemi alusel, mida tuleks säilitada, kohaldama sanktsioone ühise põllumajanduspoliitika (ÜPP) raames saadud toetuse täieliku või osalise vähendamise või toetuse saajate hulgast väljaarvamise kujul.

Määrus nr 1307/2013

- 10 Määruse nr 1307/2013 põhjenduses 4 on märgitud:

„Selgitamist vajab, et seoses käesolevas määruses sätestatud meetmetega tuleb kohaldada Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust [nr 1306/2013] ning kõnealuse määruse kohaselt vastu võetud sätteid. Selleks et tagada kooskõla ÜPPd käsitlevate muude õigusaktidega, on mõned praegu määrusega [...] nr 73/2009 kehtestatud eeskirjad sätestatud määruses [...] nr 1306/2013, eelkõige eeskirjad, mis on kehtestatud selleks, et tagada otsetoetusi käsitlevate sätetega ette nähtud kohustuste täitmine, sealhulgas kontroll ning haldusmeetmete ja -karistuste kohaldamine mittevastavuse korral, sellised eeskirjad nõuetele vastavuse kohta nagu kohustuslikud majandamisnõuded, hea põllumajandus- ja keskkonnaseisund, asjaomaste meetmete seire ja hindamine ning ettemaksete tegemise ja alusetute maksete sissenõudmisega seotud eeskirjad.“

- 11 Määruse nr 1307/2013 artikli 4 lõikes 1 on sätestatud:

„Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

[...]

- b) „põllumajanduslik majapidamine“ – kõik põllumajandustootja poolt juhitud ja põllumajanduslikuks tegevuseks kasutatavad üksused, mis asuvad sama liikmesriigi territooriumil;

- c) „põllumajanduslik tegevus“:
- i) põllumajandustoodete kasvatamine või tootmine, sealhulgas saagikoristus, lüpsikarja pidamine, põllumajandusloomade aretamine ja pidamine, või
 - ii) põllumajandusmaa hoidmine karjatamiseks või harimiseks sobilikus seisukorras ilma tavapärasest erinevaid põllumajandusmeetodeid või -masinaid vajava ettevalmistava tegevuseta, lähtudes kriteeriumidest, mis liikmesriigid määravad kindlaks komisjoni poolt kehtestatud raamistikust lähtudes, või
 - iii) liikmesriikide poolt määratletud minimaalne tegevus põllumajandusmaal, mis on looduslikult karjatamiseks või harimiseks sobilikus seisukorras;
- d) „põllumajandustooted“ – aluslepingute I lisas loetletud tooted, välja arvatud kalatooted, ning puuvill;
- e) „põllumajandusmaa“ – põllumaa, püsirohumaa ja püsikarjamaa või püsiluhtude all olev maa-ala;
- f) „põllumaa“ – põllumajanduskultuuride tootmiseks haritav maa või kesa, mida saab kasutada põllumajanduskultuuride tootmiseks, sealhulgas tootmisest kõrvalejäetud maa vastavalt [nõukogu 17. mai 1999. aasta] määruse (EÜ) nr 1257/1999 [Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) toetuse kohta maaelu arendamiseks ning teatavate määruste muutmise ja kehtetuks tunnistamise kohta (EÜT 1999, L 160, lk 80; ELT eriväljaanne 03/25, lk 391)] artiklitele 22, 23 ja 24, [nõukogu 20. septembri 2005. aasta] määruse (EÜ) nr 1698/2005 [Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta (ELT 2005, L 277, lk 1)] artiklile 39 ning [Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta] määruse (EL) nr 1305/2013 [Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1698/2005 (ELT 2013, L 347, lk 487)] artiklile 28, olenemata sellest, kas maa on kasvuhoonete all või püsi- või äravõetava katte all.“

12 Määruse nr 1307/2013 artiklis 10 on ette nähtud:

„1. Liikmesriik otsustab, millisel järgnevalt nimetatud juhtudest ei anta põllumajandustootjale otsetoetust:

- a) asjaomasel kalendriaastal taotletav või antav otsetoetuste kogusumma enne määruse [...] nr 1306/2013 artikli 63 kohaldamist on väiksem kui 100 eurot;
- b) põllumajandusliku majapidamise toetuskõlblik pindala, millega seoses otsetoetusi taotletakse või antakse, on enne määruse [...] nr 1306/2013 artikli 63 kohaldamist väiksem kui üks hektar.

2. Selleks et liikmesriik saaks võtta arvesse oma põllumajanduse struktuuri, võib ta kohandada lõike 1 punktides a ja b sätestatud künniseid IV lisas sätestatud piirides.

3. Kui liikmesriik otsustab kohaldada pindalaga seotud künnist lõike 1 punkti b alusel, kohaldab ta sellest olenemata nimetatud lõike punkti a nende põllumajandustootjate suhtes, kes saavad IV jaotises osutatud tootmiskohustusega seotud loomapidamistoetust ja kellel on nimetatud künnisest vähem hektareid.

4. Asjaomased liikmesriigid võivad otsustada, et lõiget 1 ei kohaldata äärpoolseimate piirkondade ja Egeuse mere väikesaarte suhtes.

5. Bulgaaria ja Rumeenia puhul arvutatakse lõike 1 punktis a osutatud taotletav või makstav summa 2015. aastaks V lisa punktis A sätestatud summa põhjal.

Horvaatia puhul arvutatakse lõike 1 punktis a osutatud taotletav või makstav summa aastateks 2015–2021 VI lisa punktis A sätestatud summa põhjal.“

13 Määruse nr 1307/2013 artikli 21 lõikes 1 on ette nähtud:

„1. Põllumajandustootjad võivad põhitoetuskava raames toetust saada juhul, kui:

- a) nad saavad käesoleva määruse kohaselt toetusõigusi artikli 20 lõike 4 kohaselt jaotamise, artikli 24 või 39 kohaselt esimese jaotamise, artikli 30 kohaselt riiklikust reservist või piirkondlikest reservidest jaotamise või artikli 34 alusel üleandmise tulemusel, või
- b) nad vastavad artiklis 9 sätestatud tingimustele ning nende kasutuses on omandatud või liisitud toetusõigused liikmesriigis, kes on otsustanud olemasolevad toetusõigused kooskõlas lõikega 3 säilitada.“

14 Nimetatud määruse artiklis 32 on sätestatud:

„1. Põhitoetuskava raames antakse toetust põllumajandustootjatele [...] deklaratsiooni abil toetusõiguse aktiveerimisel toetuskõlbliku hektari kohta liikmesriigis, kus toetusõigused jaotati. [...]

2. Käesoleva jaotise kohaldamisel tähendab mõiste „toetuskõlblik hektar“:

- a) põllumajandusliku majapidamise põllumajandusmaad, sealhulgas maad, mille põllumajanduslik seisund ei olnud 30. juunil 2003. aastal hea ning mis asusid 1. mail 2004 liiduga ühinenud liikmesriikides, kes ühinemisel valisid ühtse pindalatoetuse kava kohaldamise, ning mida kasutatakse põllumajanduslikuks tegevuseks või, kui maad kasutatakse ka mittepõllumajanduslikuks tegevuseks, siis peamiselt põllumajanduslikuks tegevuseks, või

[...]

3. Lõike 2 punkti a kohaldamisel:

- a) kui põllumajandusliku majapidamise põllumajandusmaad kasutatakse ka mittepõllumajanduslikuks tegevuseks, käsitatakse kõnealust maad peamiselt põllumajanduslikuks tegevuseks kasutatava maana, tingimusel et mittepõllumajandusliku tegevuse intensiivsus, laad, kestus ega ajastus ei kahjusta oluliselt põllumajanduslikku tegevust;

[...]“.

15 Määruse nr 1307/2013 artikli 74 teise lõigu kohaselt kohaldatakse seda määrust alates 1. jaanuarist 2015.

Rumeenia õigus

Seadus nr 18/1991

- 16 Seaduse nr 18/1991 maaomandi kohta (Legea nr. 18/1991 a fondului funciar, *Monitorul Oficial al României*, I osa, nr 1, 5.1.1998) põhikohtuasjades kohaldatavas redaktsioonis on artikkel 2 sõnastatud järgmiselt:

„Vastavalt sihtotstarbele on maa:

- a) põllumajandusliku otstarbega maa, st põllumajanduslikuks tootmiseks kasutatav maa – põllumaa, viinamarjaistandused, puuviljaaiad, viinapuukoolid, puukoolid, humala- ja mooruspuuistandused, karjamaad, rohumaad, kasvuhooned ja fotogalvaanilised kasvuhooned, külvipind jms – madalmets, kui see ei kuulu metsakasvatuseettevõtte alla, metsastunud niidud, maa, millel asuvad agrozootehnilised hooned ja rajatised, vesiviljelus- ja maaparandusrajatised, maapiirkonna teedevõrku kuuluvad teed, st maaüksuste ja põllumajanduskõlvikute vahelised teed, platvormid ja ladustamisalad, mida kasutatakse põllumajanduslikus tootmises, ja põllumajanduslikuks tootmiseks mitte kasutatav maa, mille võib määrata põllumajanduslikuks tootmiseks ja mida võib selleks kasutada;

[...]

- c) maapind, mis on püsivalt vee all, st vooluveekogude väiksemad sängid, järvede valgalad maksimaalsel hõivamistasemel, riigi sisemere ja territoriaalmere põhi“.

Määrus nr 534/2001

- 17 Üldkatastri loomise tehnilistes normides (Normele tehnice pentru introducerea cadastrului general), mis on heaks kiidetud avaliku halduse ministri määrusega nr 534/2001 (Ordinul ministrului administrației publice nr. 534/2001; *Monitorul Oficial al României*, I osa, nr 744, 21.11.2001) on sätestatud:

„7. Maa sihtotstarbe alusel liigitamise kriteeriumid

[...]

7.2. Põllumajandusliku otstarbega maa

7.2.1. Põllumajandusliku otstarbega maa hulka kuulub [...] põllumaa, [...] vesiviljelusrajatised, [...]

[...]

8. Maa ja hoonete kasutusotstarbe alusel liigitamise ja identifitseerimise kriteeriumid

8.1. Üldsätted

8.1.1. Maakasutuse liik, mis määratakse igal üksikul juhul kindlaks koodi abil, kuulub maaüksuse andmete hulka. Maakasutuse liigi ja muude andmete kandmine üldkatastri tehnilisse ossa on vajalik [...] kinnistusraamatu pidamiseks [...]

[...]

8.2. Maa kasutuse liigi kindlaksmääramise kriteeriumid

8.2.1. Põllumaa (A). Sellesse liiki kuulub maa, mida haritakse [...] ja millel kasvatatakse ühe- või mitmeaastaseid taimi, näiteks teraviljad, [...]

[...]“.

Valitsuse erakorraline määrus nr 125/2006

- 18 Valitsuse 21. detsembri 2006. aasta erakorralise määruse nr 125/2006, millega kiidetakse heaks põllumajandusele makstavate otsetoetuste ja täiendavate riigisiseste otsetoetuste kavad alates 2007. aastast ning millega muudetakse seaduse nr 36/1991 põllumajandusega tegelevate äriühingute ja muus vormis ühingute kohta põllumajanduse valdkonnas artiklit 2 (Ordonanța de urgență a guvernului nr. 125/2006 din 21 decembrie 2006 pentru aprobarea schemelor de plăți directe și plăți naționale directe complementare, care se acordă în agricultură începând cu anul 2007, și pentru modificarea articolului 2 din Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură; *Monitorul Oficial al României*, I osa, nr 1043, 29.12.2006) aastatel 2007–2014 kohaldatava redaktsiooni artiklis 5 oli sätestatud:

„1. Ühtse pindalatoetuse kava seisneb muutumatu summa maksmisses hektarilt üks kord aastas, kusjuures see summa ei ole seotud kogutoodanguga.

[...]

3. Toetuskõlblik põllumajandusmaa võib kuuluda järgmistesse maakasutuse liikidesse:

a) põllumaa – maa, mida haritakse teravilja [...] tootmiseks, [...]“.

- 19 Valitsuse erakorralise määruse artikli 7 lõikes 1 on sätestatud:

„Et saada ühtse pindalatoetuse kava raames toetusi, peavad taotlejad olema kantud põllumajandusettevõtjate registrisse, mida peab [APIA], ja esitama toetustaotluse ettenähtud tähtaja jooksul ning nende puhul peavad olema täidetud järgmised üldtingimused:

a) nad kasutavad põllumajandusmaad, mille pindala on vähemalt 1 hektar; [...]

b) nad deklareerivad kõik põllumajanduslikud maatükid;

[...]

e) nad hoiavad põllumajandusettevõtte kogu põllumajandusmaa heas põllumajandus- ja keskkonnaseisundis vastavalt riigisisestele õigusaktidele;

f) nad esitavad maakasutusõigust tõendavad dokumendid ja on suutelised tõendama, et nad kasutavad tõesti maad, mille kohta on taotlus esitatud;

[...]“.

Seadus nr 122/2014

- 20 Seaduse nr 122/2014, millega täiendatakse seadust nr 82/1993, millega luuakse Doonau suudme biosfääri kaitseala (Legea nr. 122/2014 pentru completarea Legii nr. 82/1993 privind constituirea Rezervației Biosferei „Delta Dunării”; *Monitorul Oficial al României*, I osa, nr 541, 22.7.2014), artiklis 3 on sätestatud:

„Alates 15. septembrist 2014 ei maksta enam põllumajandustoetusi maatükkide eest, mis on seotud vanade vesiviljelusrajatistega Doonau suudme biosfääri kaitsealal.“

Valitsuse erakorraline määrus nr 3/2015

- 21 Valitsuse 18. märtsi 2015. aasta erakorralise määruse nr 3/2015, millega kiidetakse heaks põllumajandusele makstavate toetuste kavad ajavahemikuks 2015–2020 ja millega muudetakse seaduse nr 36/1991 põllumajandusega tegelevate äriühingute ja muus vormis ühingute kohta põllumajanduse valdkonnas artiklit 2 (Ordonanța de urgență a guvernului nr. 3/2015 pentru aprobarea schemelor de plăți care se aplică în agricultură în perioada 2015–2020 și pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asocieri în agricultură; *Monitorul Oficial al României*, I osa, nr 191, 23.3.2015; edaspidi „OUG nr 3/2015“), ühes põhikohtuasjas (C-304/19) kohaldatavas redaktsioonis on artiklis 2 sätestatud:

„1. Käesoleva erakorralise määruse kohaldamiseks on mõisted määratletud järgmiselt: [...]

- n) põllumajandusmaa – põllumaa, püsirohuma ja püsikarjamaa või püsikultuuride all oleva maa pindala kokku;
- o) põllumaa – põllumajandustootmiseks haritav maa või põllumajandustootmiseks kasutatav maa, mis on sööti jäetud, olenemata sellest, kas maa on kasvuhoone, taimelava või muu püsiva või teiselatava katte all;

[...]

- r) maa kasutamine – taotluse esitamise kuupäeval põllumajandustootja käsutuses oleva põllumajandusettevõtte põllumajandusmaa pindala kasutamine põllumajanduslikuks tegevuseks taotluse esitamise aastal“.

- 22 OUG nr 3/2015 artikli 8 lõike 1 punkti n kohaselt peavad põllumajandustootjad otsetoetuse saamiseks koos ühtse pindalatoetuse taotluse või sellesse tehtud muudatustega esitama vajalikud dokumendid, mis tõendavad, et põllumajandusmaa, sealhulgas ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alad on nende kasutuses.

Määrus nr 619/2015

- 23 Põllumajanduse ja maaelu arengu ministri määruse nr 619/2015, millega kiidetakse heaks valitsuse erakorralise määruse nr 3/2015, millega kiidetakse heaks põllumajandusele makstavate toetuste kavad ajavahemikuks 2015–2020, artikli 1 lõigetes 2 ja 3 ette nähtud toetuskava toetuskõlblikkuse kriteeriumid, eritingimused ja rakendamise kord ning ühtlasi nähakse ette riikliku maaelu arengu programmis 2014–2020 nimetatud põllumajandusliku otstarbega maatükkide suhtes kohaldatavate maaelu arengu tasakaalustavate meetmete rakendamise eritingimused (Ordinul nr. 619/2015 ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru aprobarea criteriilor de eligibilitate, condițiilor specifice și a modului de implementare a schemelor de plăți prevăzute la art. 1 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2015 pentru aprobarea schemelor de plăți care se aplică în agricultură în perioada 2015–2020 și pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 36/1991 privind

societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură, precum și a condițiilor specifice de implementare pentru măsurile compensatorii de dezvoltare rurală aplicabile pe terenurile agricole, prevăzute în Programul Național de Dezvoltare Rurală 2014–2020), ühes põhikohtuasjas (C-304/19) kohaldatavas redaktsioonis on artikli 5 lõikes 2 sätestatud:

„Alates taotlusaastast 2015 tuleb APIA-le seadusliku maakasutusõiguse tõendamiseks vastavalt määruse artikli 8 lõike 1 punktile n esitada järgmised dokumendid:

- a) põllumajandusettevõtte kohta, kus põllumajanduslik tegevus toimub: tõend täidetakse vastavalt vormile [...] ja sellele lisatakse nende lehekülgede tõestatud koopia, millel leiduvad põllumajandusettevõtete registri 2015–2019 [...] andmed vastavalt vormile [...]
- b) põllumajandusootja kasutuses oleva põllumajandusmaa kohta: maa omandiõigust tõendava dokumendi või muu dokumendi, [...] näiteks kinnisasja rendileping, kontsessioonileping [...], tõestatud koopia;
- c) dokument, mis võimaldab kasutatud põllumajanduslikke maatükke üheselt identifitseerida [...]“.

24 Nimetatud määruse artikli 10 lõikes 5 on ette nähtud:

„Toetuse saamise tingimustele ei vasta järgmised maa-alad:

[...]

- o) vesiviljelusrajatiste alune maa, mis on ette nähtud põllumajandusettevõtete registrit 2015–2019 täiendavate tehniliste eeskirjade artikli 23 lõikes 20 [...]“.

Põhikohtuasjad ja eelotsuse küsimused

Kohtuasi C-294/19

- 25 Piscicola Tulcea on Rumeenia õiguse alusel asutatud äriühing, mille põhitegevusala aastatel 2007–2014 oli magevee kalamajandus ja mille tegevusloaga lubatud kõrvaltegevus hõlmas muu hulgas teravilja kasvatamist.
- 26 Rea ainuõiguslepingute alusel, mis on sõlmitud Consiliul Județean Tulceaga (Tulcea maakonna volikogu, Rumeenia) aastatel 2004, 2005 ja 2010, kasutas Piscicola Tulcea maa-alal kogupindalaga 1888 hektarit (ha) Rusca (Rumeenia) ja Litcovi (Rumeenia) vesiviljelusrajatise, mis asuvad Doonau suudme biosfääri kaitsealal.
- 27 Kuigi ainuõiguslepingutes on ette nähtud maa kasutamine „kalamajanduslikul otstarbel“, leppisid pooled 2004. ja 2005. aastal sõlmitud lepingute lisades kokku, et nad muudavad ainuõiguse esialgset hinda, kuna „vesiviljeluskultuuride rotatsiooni ja vahetumise programmide raames, mille põhjuseks on vesiviljelustehnoloogia, või väljaspool neid programme kasutatakse vesiviljelusrajatiste alust maad põllumajandusmaana“. Lisaks oli 2010. aastal sõlmitud lepingu lisaga kindlaks määratud, et Piscicola Tulcea teeb pinnase mineraliseerimise huvides põllu- ja kalamajanduskultuuride vahetamiseks vajalikke töid 570 ha suurusel maa-alal.
- 28 Tulcea maakonna volikogu andis 2005. aasta otsusega Piscicola Tulceale ka loa tegeleda taimekasvatusega Rusca vesiviljelusrajatises.

- 29 Piscicola Tulcea esitas aastate 2007–2014 kohta APIA-le taotlused muu hulgas ühtse pindalatoetuse kava alusel.
- 30 Taotlustele olid lisatud tõendid õiguse kohta kasutada maa-ala, mille jaoks toetust taotleti, nimelt ainuõiguslepingud ja nende lisad ning selle haldusüksuse väljastatud tõend, mille territooriumil maa asub, märkega, et see on kantud omavalitsusüksuse põllumajandusettevõtete registrisse põllumajandusmaana.
- 31 Kontrolliaruanded, mille Tulcea maakonna volikogu aastatel 2008 ja 2009 koostas, kinnitasid, et ainuõiguse alusel antud maad kasutati üksnes põllumajanduseks, ühtki maa-ala ei ole kasutatud vesiviljeluseks.
- 32 Igaks toetusaastaks ajavahemikul 2007–2014 tegi APIA pindalatoetuste maksmise otsused.
- 33 APIA viis 2009. aastal läbi kohapealse kontrolli. Tuvastatud puudused puudutasid 2007. aasta ebakorrektselt deklaratsiooni sööti jäetud maatüki kohta, mille pindala oli väike (80,56 ha). Aastatel 2010–2014 viidi enne maksetaotluste heakskiitmist läbi visuaalne kontroll, mille tulemusel jõuti järeldusele, et taotlused olid täielikud ja kehtivad.
- 34 APIA jättis Piscicola Tulcea toetustaotluse 2015. aasta toetusaasta osas rahuldamata põhjendusel, et seaduse nr 122/2014 artiklis 3 oli ette nähtud, et alates 15. septembrist 2014 ei maksta enam ühtegi põllumajandustoetust seoses vanade vesiviljelusrajatistega, mis asuvad Doonau suudme biosfääri kaitsealal. Piscicola Tulcea esitas pädeva esimese astme kohtu otsuse peale apellatsioonkaebuse Curtea de Apel Constanța (Constanța apellatsioonikohus, Rumeenia), kes 31. oktoobri 2016. aasta otsusega, mis on lõplikult jõustunud, kohustas APIA-d välja maksuma 2015. aasta toetusaasta pindalatoetuse kavade alusel taotletud toetused, tuginedes eelkõige määruses nr 1307/2013 sisalduvate mõistete „põllumajanduslik tegevus“, „põllumajandustooted“ ja „põllumaa“ määratlustele.
- 35 APIA pektustevastase võitluse ja sisekontrolli osakond viis 27. oktoobrist 2015 kuni 13. aprillini 2016 läbi dokumentide kontrolli selle üle, kuidas Piscicola Tulceale anti toetust toetusaastate 2007–2014 eest. See kontrollorgan järeldas selle põhjal, et riigisiseseid õigusnorme ja Piscicola Tulcea esitatud dokumente arvestades ei olnud asjaomaste otsetoetuste saamise tingimused tema puhul täidetud.
- 36 Selle kontrolli tulemusena vaatas APIA aastate 2007–2014 kohta esitatud maksetaotlused uuesti läbi. Ta koostas 23. detsembril 2016 iga asjaomase toetusaasta kohta protokollid, milles tuvastas, et Piscicola Tulcea oli alusetult saanud makseid, ja määras kindlaks toime pandud eeskirjade eiramise tõttu tekkinud riigi nõude summa, mis tuleb iga toetusaasta osas APIA-le tagastada.
- 37 Tribunalul Tulcea (Tulcea esimese astme kohus, Rumeenia) rahuldab 1. veebruari 2018. aasta kohtuotsusega tsiviilasjas Piscicola Tulcea 15. märtsil 2017 esitatud hagi ja tühistas vaidlustatud aktid. Selle kohtuotsuse kohaselt – olgugi et asjaomastes ainuõiguslepingutes on sõnaselgelt märgitud, et ainuõiguslepingu alusel antud maa oli vesiviljelusrajatise alune maa ja et äriühing on kohustatud seda kasutama vesiviljeluseks – ei olnud lepingule mittevastavus, mille tõttu äriühingut kohustati talle antud summad tagasi maksuma, tingitud tema hooletusest ega tahtlikust tegevusest. Vastupidi, Piscicola Tulcea esitas konkreetseid ja piisavaid faktilised andmed, mis võimaldasid APIA ametnikel kontrollida toetuse saamise tingimustele vastavust. Nimetatud kohus järeldas sellest, et käesoleval juhul on kohaldatavad liidu õigusnormid, mis jätavad hüvitamise kohustuse alt välja ametiasutuste vea tõttu tehtud maksed, eelkõige määruse nr 1122/2009 artikli 80 lõige 3.
- 38 APIA esitas 29. märtsil 2018 Curtea de Apel Constanța (Constanța apellatsioonikohus) apellatsioonkaebuse, milles palus vaidlustatud kohtuotsust täielikult muuta ja jätta Piscicola Tulcea hagi rahuldamata.

- 39 Eelotsusetaotluse esitanud kohtul tekkis küsimus, kas selleks, et kontrollida, kas põllumajandustootjal on õigus saada pindalatoetust, peab liikmesriigi kohus arvesse võtma üksnes maa-ala tegelikku kasutust põllumajandustootja poolt või hoopis arvesse võtma maade kirjeldust niisugusena, nagu see on toodud aktides, millega on avalikustatud kinnisvara andmed, või dokumentides, millega põllumajandusettevõtja tõendab kasutusõigust maale, mille kohta on toetustaotlus esitatud, ja selle maa kasutamist vastavalt sellele kirjeldusele.
- 40 Neil asjaoludel otsustas Curtea de Apel Constanța (Constanța apellatsioonikohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas [määruse nr 73/2009] artiklit 2 ja artikli 34 lõiget 2 ning [määruse nr 1120/2009] artiklit 2 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus riigisisised õigusnormid, mille kohaselt on põhikohtuasjas esinevatel tingimustel toetuste maksmine põllumajandusettevõtja puhul välistatud sel põhjusel, et põllumaana kasutatavad vesiviljelusrajatised ei kujuta endast „põllumajandusmaad“ määruse nr 1120/2009 artikli 2 tähenduses ja seega ei peeta neid vastavalt määruse nr 73/2009 artikli 34 lõikele 2 toetuskõlblikuks maaks?“

Kohtuasi C-304/19

- 41 Ira Invest on Rumeenia õiguse alusel asutatud äriühing, mille põhitegevusala on kalamajandus ja kõrvaltegevusalad on muu hulgas teravilja, köögivilja, õliseemnetaimede, riisi ja aedvilja tootmine ning taimekasvatuse tugitegevus.
- 42 APIA-le esitatud ühtse pindalatoetuse taotluses deklareeris ta 2016. aasta toetuse saamiseks kõik kasutuses olevad põllumajanduslikud maatükid, kokku 757,04 ha.
- 43 Ira Invest lisas sellele taotlusele 18. märtsi 2002. aasta ainuõiguslepingu, mis oli sõlmitud Tulcea maakonna volikoguga ja mille kohaselt oli tal ainuõiguse saajana õigus kasutada vesiviljeluse otstarbel maad kogupindalaga 1344 ha.
- 44 Ira Invest esitas samuti ainuõiguslepingu lisa, milles pooled olid 15. mail 2014 kokku leppinud, et ainuõiguse saaja teeb pinnase mineraliseerimise huvides põllu- ja kalamajanduskultuuride vahetamiseks vajalikke töid 950 ha suurusel kalamajandusliku otstarbega maa-alal. Lepingu lisas on täpsustatud, et põllu- ja kalamajanduskultuuride vahetamine seisneb vesiviljeluse ajutises peatamises, et tagada mullaviljakuse taastamine teravilja või tööstuses kasutatavate taimede kasvatamise teel.
- 45 APIA keeldus 27. märtsi 2017. aasta otsusega ühtse pindalatoetuse taotlust rahuldamast põhjusel, et süsteemis puudus põllumajandusettevõtete registrile vastav dokument, nimelt dokument, mis tõendaks maa seaduspärasest kasutamist vastavalt määruse nr 619/2015 artikli 5 lõikele 2.
- 46 Ira Invest esitas selle haldusotsuse peale vaide, väites eelkõige, et tema taotluse rahuldamata jätmise põhjendused, mis tulenesid põllumajandusettevõtete registrile vastava tõendi puudumisest, on õigusvastased. Ta väitis sellega seoses, et määruse nr 619/2015 artikli 5 lõike 2 punkt a ei ole kooskõlas OUG nr 3/2015 artikli 8 lõike 1 punktiga n, mis on kõrgema taseme normatiivakt ja on vastu võetud vastavalt määrusele nr 1307/2013, mis ei näe ette tõendi esitamist, vaid kohustab lihtsalt tõendama asjaomase põllumajandusmaa kasutamist.
- 47 APIA teatas 8. mai 2017. aasta otsusega Ira Investile, et viimane ei ole lisanud 2016. aasta toetustaotluse toimikule ühtegi dokumenti, mis tõendaks, et ta on tegutsev põllumajandustootja. Otsuses on viidatud OUG nr 3/2015 artikli 8 lõike 1 punktile n, mis käsitleb põllumajandustootja kohustust esitada koos ühtse pindalatoetuse taotlusega vajalikud dokumendid, mis tõendavad, et põllumajandusmaa on tema kasutuses, sealhulgas tõend, mis vastab taotluse esitamise aasta kannetele põllumajandusregistris.

- 48 Tribunalul Tulcea (Tulcea esimese astme kohus) jättis 27. veebruari 2018. aasta otsusega Ira Investi kaebuse vaidlustatud haldusaktide tühistamise nõudes põhjendamatusesse tõttu rahuldamata. Nimetatud kohus leidis, et rahuldamata jätmise otsus põhines määruse nr 619/2015 artikli 5 kohase põllumajandusettevõtete registrile vastava tõendi puudumisel ja asjaolul, et ei ole tõendatud, et äriühing on tegutsev põllumajandustootja. Arvestades, et Rumeenia õiguses toimub maakasutuse sihtotstarbe muutmine kindlaksmääratud korras, mida Ira Invest ei järginud, ei võimalda pelgalt maa kasutamine põllumajanduslikul otstarbel kindlaksmääratud ajavahemiku jooksul pidada selle pindala toetuskõlblikeks hektariteks, kuna ainukasutusõiguse saaja pelk tahe ei saa muuta asjaomast vesiviljelusettevõtet põllumajandusettevõtteks.
- 49 Ira Invest esitas 29. märtsil 2018 selle kohtuotsuse peale apellatsioonkaebuse eelotsusetaotluse esitanud kohtule Curtea de Apel Constanța (Constanța apellatsioonikohus). Ira Invest väitis selles menetluses sisuliselt, et määruse nr 1307/2013 kohaselt ei ole oluline mitte maakasutuse liik, vaid üksnes maa kasutamine põllumajanduslikul otstarbel. Selle määruse kohaselt ei ole seega tähtsust asjaolul, kas maa kuulub ühte või teise maakasutuse liiki, kuna kalendriaasta jooksul haritakse maad põllumajandustoodete saagikoristuse eesmärgil.
- 50 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu sõnul seisnevad käesoleva kohtuasja erilised asjaolud selles, et põhikohtuasja kaebaja kasutab põllumajanduslikul otstarbel maad, mis on kantud haldusdokumentidesse muusse maakasutuse liiki kuuluvana ja mille eest rahalise toetuse andmine oli seega riigisisese õiguse alusel sõnaselgelt välistatud. Seega tekib täpsemalt küsimus, kuidas tõlgendada määruse nr 1307/2013 artikli 32 lõiget 2 seoses „toetuskõlbliku hektari“ määratlusega, mis viitab põllumajandusliku majapidamise kogu põllumajandusmaale.
- 51 Eelotsusetaotluse esitanud kohtul on aga kahtlusi seoses sellega, kuidas kanda käesolevale olukorrale üle kohtupraktikat, mis tuleneb 2. juuli 2015. aasta kohtuotsusest Wree (C-422/13, EU:C:2015:438) ja 2. juuli 2015. aasta kohtuotsusest Demmer (C-684/13, EU:C:2015:439), milles Euroopa Kohus leidis, et põhikohtuasjas kõne all olev maa-ala peab selleks, et see oleks toetuskõlblik, olema põllumajanduslik maa ja põllumajandusliku majapidamise osa ning seda tuleb kasutada põllumajanduslikul otstarbel või, kui maad kasutatakse ka mittepõllumajanduslikuks tegevuseks, siis peamiselt põllumajanduslikul otstarbel.
- 52 Neil asjaoludel otsustas Curtea de Apel Constanța (Constanța apellatsioonikohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas määruse nr 1307/2013 artikli 4 lõike 1 punkte b, c, e ja f, artiklit 10, artikli 21 lõiget 1 ning artikli 32 lõikeid 1–5 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus riigisisese õigusnormid, mille kohaselt on niisugusel asjaoludel nagu põhikohtuasjas toetuste maksmine põllumajandustootjale välistatud põhjusel, et põllumaana kasutatav vesiviljelusrajatiste alune maa ei kujuta endast „põllumajandusmaad“ selle määruse artikli 4 tähenduses?“

Menetlus Euroopa Kohtus

- 53 Euroopa Kohtu presidendi 12. juuni 2019. aasta otsusega liideti kohtuasjad C-294/19 ja C-304/19 kirjalikuks menetlemiseks ja kohtuotsuse tegemiseks.

Eelotsuse küsimuste analüüs

- 54 Kohtuasja C-294/19 puhul tuleb kõigepealt märkida, et põhikohtuasja asjaolud hõlmavad ajavahemikku 2007. aastast kuni 2014. aastani ning et enne 1. jaanuari 2009 (2007. aastast kuni nimetatud kuupäevani) oli kohaldatav määrus nr 1782/2003 (vt selle kohta 2. juuli 2015. aasta kohtuotsus Demmer, C-684/13, EU:C:2015:439, punktid 49 ja 50).

- 55 Euroopa Kohus on siiski selgitanud, et mõiste „toetuskõlblik hektar“, nagu see on määratletud määruse nr 73/2009 artikli 34 lõike 2 punktis a, on sama mis mõiste „toetuskõlblik hektar“ määruse nr 1782/2003 artikli 44 lõike 2 tähenduses, mistõttu kehtib esimesena nimetatud sätte tõlgendus ka teisena nimetatud sätte kohta (vt selle kohta 2. juuli 2015. aasta kohtuotsus Demmer, C-684/13, EU:C:2015:439, punktid 52 ja 53).
- 56 Järelikult piisab kohtuasjas C-294/19 esitatud küsimuse analüüsimisest määruse nr 73/2009 artikli 34 lõike 2 punkti a ja artikli 2 punkti h alusel kogu ajavahemiku 2007–2014 osas.
- 57 Siit järeldub, et oma küsimustega, mida tuleb analüüsida koos, soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt selgitust, kas määruse nr 73/2009 artikli 2 punkti h ja artikli 34 lõiget 2 ning määruse nr 1307/2013 artikli 4 lõike 1 punkti e ja artikli 32 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et maa, mis on liikmesriigi õiguses liigitatud kalamajandusliku sihtotstarbega maaks, kuid mida tegelikult kasutatakse või on kasutatud põllumajanduslikul otstarbel, on põllumajanduslik maa.
- 58 Nagu on täpsustatud määruse nr 73/2009 artikli 34 lõike 2 punktis a ja määruse nr 1307/2013 artikli 32 lõike 2 punktis a, hõlmab mõiste „toetuskõlblik hektar“ põllumajandusliku majapidamise põllumajandusmaad, mida kasutatakse põllumajanduslikuks tegevuseks või peamiselt põllumajanduslikuks tegevuseks, kui maad kasutatakse ka mittepõllumajanduslikuks tegevuseks.
- 59 Mõiste „põllumajandusmaa“, nagu see on määratletud määruse nr 73/2009 artikli 2 punktis h ja määruse nr 1307/2013 artikli 4 lõike 1 punktis e, hõlmab muu hulgas kogu „põllumaa“.
- 60 Põhikohtuasjades nähtub eelotsusetaotlustest, et kuigi asjaomased alad on kantud kinnistusraamatusse vesiviljelusrajatistena, kasutati neid põllu- ja kalamajanduslike tööde käigus põllumaana põllumajandussaaduste tootmiseks.
- 61 Määruse nr 1120/2009 artikli 2 punktis a on „põllumaa“ määratletud kui põllukultuuride tootmiseks haritav maa või heas põllumajanduslikus ja keskkondlikus korras hoitav maa. Määruse nr 1307/2013 artikli 4 lõike 1 punktis f on see määratletud kui põllumajanduskultuuride tootmiseks haritav maa või kesa, mida saab kasutada põllumajanduskultuuride tootmiseks.
- 62 Väljakujunenud kohtupraktikast tuleneb aga, et „põllumaaks“ ja seega „põllumajandusmaaks“ kvalifitseerimine nende sätete tähenduses sõltub kõnealuse maa tegelikust kasutusest (vt selle kohta 14. oktoobri 2010. aasta kohtuotsus Landkreis Bad Dürkheim, C-61/09, EU:C:2010:606, punkt 37; 2. juuli 2015. aasta kohtuotsus Wree, C-422/13, EU:C:2015:438, punkt 36, ja 2. juuli 2015. aasta kohtuotsus Demmer, C-684/13, EU:C:2015:439, punkt 56).
- 63 Siit järeldub, et maa tuleb kvalifitseerida „põllumajanduslikuks“ niipea, kui seda tegelikult kasutatakse „põllumaana“ käesoleva kohtuotsuse punktis 61 viidatud sätete tähenduses (vt analoogia alusel 14. oktoobri 2010. aasta kohtuotsus Landkreis Bad Dürkheim, C-61/09, EU:C:2010:606, punkt 37), ja seda kvalifitseerimist ei sea kahtluse alla pelk asjaolu, et maa-ala kasutamisel põllumaana on rikutud maa klassifitseerimist käsitlevaid riigisiseseid õigusnorme.
- 64 Lisaks tuleb märkida, et selleks, et olla asjaomase toetuse saamiseks kõlblik, peab põhikohtuasjades vaidlusalune maa olema põllumajandusmaa, kuuluma põllumajandustootja põllumajandusliku majapidamise hulka ning seda tuleb kasutada põllumajanduslikuks tegevuseks või samaaegse muu kasutamise korral peamiselt põllumajanduslikuks tegevuseks (vt selle kohta 2. juuli 2015. aasta kohtuotsus Demmer, C-684/13, EU:C:2015:439, punkt 54).
- 65 Nagu komisjon oma kirjalikes seisukohtades sisuliselt väitis ja nagu nähtub määruse nr 73/2009 põhjendusest 3, määruse nr 1306/2013 põhjendustest 53 ja 54 ning määruse nr 1307/2013 põhjendusest 4, peavad liikmesriigi pädevad asutused seda arvestades siiski kindlaks tegema, kas

toetusesaaja on järginud nõuetele vastavuse tingimusi, ja kohaldama nende nõuete täitmata jätmise korral võimalikke haldussanktsioone, mis võivad seisneda asjaomase toetuse vähendamises või sellest ilmajätmises.

- 66 Kõiki eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb esitatud küsimustele vastata, et määruse nr 73/2009 artikli 2 punkti h ja artikli 34 lõiget 2 ning määruse nr 1307/2013 artikli 4 lõike 1 punkti e ja artikli 32 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et maa, mis on liikmesriigi õiguses liigitatud kalamajandusliku sihtotstarbega maaks, kuid mida tegelikult kasutatakse või on kasutatud põllumajanduslikul otstarbel, on põllumajandusmaa.

Kohtukulud

- 67 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kuues koda) otsustab:

Nõukogu 19. jaanuari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 73/2009, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks, muudetakse määruseid (EÜ) nr 1290/2005, (EÜ) nr 247/2006, (EÜ) nr 378/2007 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1782/2003, artikli 2 punkti h ja artikli 34 lõiget 2 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 637/2008 ja (EÜ) nr 73/2009, artikli 4 lõike 1 punkti e ja artikli 32 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et maa, mis on liikmesriigi õiguses liigitatud kalamajandusliku sihtotstarbega maaks, kuid mida tegelikult kasutatakse või on kasutatud põllumajanduslikul otstarbel, on põllumajandusmaa.

Allkirjad